

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph. D., a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobkyně: **L. Č. r. v. o. s., IČO: X**
sídlem N. 1359/11, P. 5
zastoupena advokátkou Mgr. Kateřinou Lehečkovou
sídlem Jindřišská 937/16, Praha 1

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Ústřední Inspektorát**
sídlem Květná 15, Brno 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2017, č. j. SZPI/AN/868-94/2017

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:
A) Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaná částečně změnila a ze zbytku potvrdila rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Olomouci (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28.06.2017, č.j. SZPI/AN686-91/2017, jímž správní orgán I. stupně uložil žalobkyni pokutu úhrnnou pokutu podle § 17f písm. d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 3. 2017 (dále jen „zákon o potravinách“) ve výši 930 000 Kč, povinnost k úhradě nákladů laboratorních rozborů ve výši 12 936 Kč a povinnost k úhradě nákladů řízení paušální částkou 1 000 Kč, a to za 14 správních deliktů, jichž se měla žalobkyně ve svých provozovnách dopustit:
 - a) porušením zákazu podle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Nařízení 1169/2011“), čímž měla naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách. Této právní kvalifikaci odpovídaly 2 skutky, a to skladování a rovněž nabízení k prodeji potraviny Dulano Krutí Mortadela, masný výrobek tepelně opracovaný, krájený, hmotnost 200 g, na jejímž obalu byly uvedeny zavádějící informace o složení (na obalu bylo uvedeno, že výrobek obsahuje 79 % krutího masa, avšak laboratorním rozbořem vzorku byl zjištěn obsah toliko 65, 1 % masa) – dále jen „Mortadela“, a dále skladování potraviny Tastino Apeninky lísko-oříškové, oplatka s 66,5% krémovou lísko-oříškovou náplní, na jejímž obalu byla zavádějící informace o obsahu arašídů;
 - b) porušením zákazu podle čl. 7 odst. 1 písm. a) Nařízení 1169/2011, čímž měla naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. q) zákona o potravinách, ve znění účinném do 06.09.2016. Této právní kvalifikaci odpovídalo 8 skutků. Jednání žalobkyně mělo spočívat v nabízení k prodeji potravin: Chéne d'argent Snacking Produit en France mild, 180 g, a Chéne d'argent Snacking Produit en France aromatic, 180 g, Pilos Sweetello nadýchaný tvarohový dezert s vanilkovou příchutí, hmotnost 150 g, Bluedino - Jemný tavený sýr s camembertem, 43% t.v.s., hmotnost 140 g, Milbona Vanilla flavour, Dessert with cream - Puding s vanilkou příchutí se smetanou, hmotnost 200 g, Pilos Tvaroh polotučný, hrudkovitý, hmotnost 275 g, Trisan Pirohy s bramborovo-brynzovou náplní, hluboce zmrazené, hmotnost 1000 g, Dulano Krutí Mortadela, 200 g (dále rovněž jen „Mortadela“), a Monte Santos Chocollato, instantní směs, 250 g, u nichž byla na regálovém štítku zavádějící informace o totožnosti, složení, či vlastnosti potraviny;
 - c) nedodržením požadavku stanoveného v čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 2073/2005, o mikrobiologických kritériích pro potraviny, ve znění pozdějších předpisů, čímž měla naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách. Této právní kvalifikaci odpovídal 1 skutek. Jednání žalobkyně mělo spočívat ve skladování 1968 ks potraviny Mleté maso mix 100 %, hmotnost 500 g, datum použitelnosti 5. 3. 2017, u níž bylo laboratorním rozbořem vzorku zjištěna přítomnost Salmonella sp. v 10 g, tudíž potravina nevyhověla v mikrobiologickém kritériu bezpečnosti potraviny;
 - d) nedodržením povinnosti stanovené v čl. 76 odst. 3 nařízení (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty, ve znění pozdějších předpisů, čímž měla naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách, ve znění účinném do 06.09.2016. Této právní kvalifikaci odpovídaly 2 skutky. Jednání žalobkyně mělo spočívat v nabízení k prodeji potravin

Paprika červená špičatá, země původu: Španělsko, balení á 500 g, Maliny, země původu: Španělsko, balení á 125 g, a Hrachové lusky, země původu: ČR, které byly v rozporu s příslušnými obchodními normami, neboť byly tyto potraviny napadeny hnilobou či okem viditelnou plísní;

- e) porušením zákazu podle čl. 16 nařízení (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, čímž měla naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 39 odst. 1 písm. ff) zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31.03.2017. Této právní kvalifikaci odpovídal 1 skutek. Jednání žalobkyně mělo spočívat v nabízení k prodeji potraviny Neuburské jakostní víno odrůdové, objem 0,75 l, u níž uvedl na ceduli umístěné nad touto potravinou nesprávnou informaci o obsahu zbytkového cukru v dotčené potravíně, což bylo způsobilé vyvolat omyl o vlastnosti předmětné potraviny.

B) Žaloba

2. Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované. V žalobě namítala:

a) nedostatečně a nesprávně zjištěný skutkový stav

- ověření správnosti deklarace obsahu masa v potravíně se provádí zjištěním skutečného obsahu masa a porovnáním s deklarovanou hodnotou. Žalovaná dovozuje závěr o nevyhovujícím obsahu masa u Mortadely v obou případech ze dvou protokolů o zkoušce, ve kterých je pro výpočet použita metoda označená „SOP CHE 11/96“. Žalobkyně však předložila v průběhu správního řízení dva zkušební protokoly, které pro výpočet obsahu masa používají tzv. metodu QUID, která se využívá v zemi původu Mortadel (Německo). Laboratorním rozbořem této laboratoře byly zjištěny u stejné potraviny jiné šarže hodnoty rozhodujících parametrů pro výpočet, které jsou shodné, resp. minimálně odlišné od hodnot zjištěných v posuzovaném případě dle Protokolů SVÚ. Závěr Zkušebních protokolů NSF zní však tak, že na základě provedeného chemického vyšetření je vzorek v souladu s potravinovým právem a plně obchodovatelný. Existují tedy dva způsoby výpočtu obsahu masa v masném výrobku, kdy pouze způsob upřednostněný žalovanou vede k závěru, že žalobkyně spáchala správní delikty. Žalovaná má v takové situaci v souladu se zásadou materiální pravdy povinnost doplnit dokazování tak, aby rozpor odstranila, a nepůjde-li to, pak musí svůj postup řádně odůvodnit;

- argumenty, jimiž žalovaná odmítla Zkušební protokoly NSF, jsou vadné a formalistické. Argument, že se protokoly týkají jiných šarží Mortadel, neobstojí s ohledem na shodné hodnoty vstupních parametrů dle Zkušebních protokolů NSF a v Protokolech SVÚ. Argument větší vhodnosti metody SOP CHE 1/96 z důvodu, že na obalech výrobků je deklarován obsah krutího masa, přičemž metoda QUID používá postup pro výpočet obsahu masa z drůbežích stehen, zatímco metoda SOP CHE 11/96 používá obecný postup pro výpočet obsahu krutího masa, rovněž neobstojí. Ve správním řízení žalobkyně žalovanému sdělila, že Mortadela je vyráběna z krutích stehen. Určení správného postupu pro výpočet podle deklarované kategorie masa je dle žalobkyně chybné, protože na obalu se podle čl. 18 odst. 4 a Přílohy VII, části B, bod 17 Nařízení 1169/2011 uvádí pouze název skupiny, aniž by bylo povinné uvádět konkrétnější údaj. Žalovaná tedy opomíjí jednak údaj o masu skutečně použitém pro výrobu Mortadel a jednak skutečnost, že podíl obsahu bílkovin, tuku, kolagenu atd. (vstupních parametrů pro výpočet) se může v různých

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

kusech masa z jednoho druhu zvířete lišit (např. krutí prsa vs. krutí stehna) a může být vhodnější použít jinou přesnější metodu dle konkrétní části masa použité pro výrobu potravin;

- existují-li dvě různé metody výpočtu obsahu masa, které se používají v dvou různých státech Evropské unie a vedou ke dvě různým výsledkům, nelze tuto odlišnost přičítat k tíži žalobkyni, a to tím spíše, že dle žalobci dostupných informací není postup výpočtu dle metody SOP CHE 11/96 nikde veřejně přístupný a je tedy neověřitelný;
- žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav, když neodstranila rozpor mezi dostupnými důkazy a bez logického odůvodnění svévolně odmítla zohlednit důkazy předložené žalobkyní. Jelikož žalovaná svůj postup řádně neodůvodnila, zatížila rovněž rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů;

b) rozpor s hmotným právem spočívající v neaplikaci principu vzájemného uznávání

- na posouzení možnosti uvádění Mortadel na trh v ČR bylo s ohledem na jejich výrobu v Německu nutné použít princip vzájemného uznávání;
- Mortadely nejsou na úrovni EU harmonizovaným výrobkem. Nařízením 1169/2011 je harmonizován pouze obecný zákaz uvádět zavádějící informace, z něž ale v žádném případě nelze dovodit, že by vylučoval použití principu vzájemného uznávání, protože tento princip by tak byl vyloučen pro prakticky všechny balené potraviny, což je zjevně absurdní;
- rozhodující je, zda deklarace obsahu masa na obalu Mortadel vyhovuje požadavkům v zemi původu, což vyhovuje, neboť dle německými kontrolními orgány používané metody QUID, Mortadely deklaraci obsahu masa plně vyhovují, což dokládají Zkušební protokoly NSF;
- pokud německé kontrolní orgány v zemi původu Mortadel používají pro posouzení souladu obsahu masa s jejich deklarací určitou metodu, je nutné se posouzením podle této metody řídit i při uvádění Mortadel na trh v jiných členských státech EU, včetně České republiky;
- odůvodnění odlišnou správní praxí českých orgánů je v přímém rozporu s principem vzájemného uznávání a volným pohybem zboží na vnitřním trhu EU;
- názor žalované o (ne)vhodnosti metody QUID není pro posuzovaný případ relevantní, protože Mortadely jsou vyrobené v Německu a splňují kritéria pro použití principu vzájemného uznávání;
- skutečnost, že Mortadely s takto deklarovaným složením ve vztahu k obsahu masa jsou v Německu standardně uváděny na trh, jednoznačně dokládá, že se jedná o výrobek, který mimo jiné i informacemi o svém složení splňuje podmínky pro uvádění na trh v jiném členském státě EU (žalobkyně toliko zajistila překlad informace o složení na etiketě do českého jazyka);
- žalovaný se ani možným použitím principu vzájemného uznávání nezabýval, ale pouze hledal argumenty, proč tento princip použít nelze;

c) nedostatečné odůvodnění pokuty

- žalovaná nedostala povinnosti určit při aplikaci absorpční zásady, jakou konkrétní výši pokuty by uložila za nejzávažnější správní delikt, kdyby nebyla dána přítěžující okolnost (souběh) a jaké konkrétní zvýšení pokuty (vyjádřené v Kč) způsobuje tato přítěžující okolnost;
- z odůvodnění není zřejmé, jakým způsobem dospěla žalovaná k výši úhrnné pokuty, ani to, jak velkou měrou přispělo spáchání jednotlivých správních deliktů k celkové výši pokuty;

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

- z principu jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu vyplývá požadavek na takové zdůvodnění pokut, které jsou pokutovaným subjektem vymahatelné vůči třetím osobám ve formě náhrady škody, jež umožní právo na náhradu škody vůči dodavatelům fakticky využít;
- je-li pokuta uložena za skutky, které mají původ v zaviněném porušení smluvních povinností několika dodavatelů (což je i posuzovaný případ), musí žalobkyně znát výši škody, kterou jí jednotliví dodavatelé způsobili, tj. musí vědět, jaká část pokuty odpovídá každému jednotlivému deliktu, za který je jí úhrnná pokuta dle zásady absorpce ukládána, aby vůbec mohla požadovat náhradu po dodavatelích, kteří svým zaviněným porušením smluvních povinností škodu, resp. uložení pokuty žalobkyni skutečně způsobili;
- žalovaná měla zohlednit soukromoprávní následky rozhodnutí o uložení pokuty a interpretovat § 68 odst. 3 s. ř. v kontextu ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, o náhradě škody a § 4 odst. 2 písm. h) zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, v platném znění, který jí umožňuje požadovat zaplacení žalobkyni uložené pokuty po dodavatelích pouze na principu zavinění;
- žalobkyně není v důsledku nedostatečnosti odůvodnění rozhodnutí schopna vyčíslit částku, kterou může po jednotlivých dodavatelích požadovat. Její dispozice s pohledávkou vůči dodavatelům je tak vyloučena, což porušuje právo žalobkyně vlastnit majetek dle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Důsledkem rozhodnutí žalované je tak vyloučení práva žalobkyně na náhradu škody způsobené uložení pokuty, a to bez ústavně aprobovaného cíle.

C) Stanovisko žalované

3. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl. K žalobním bodům uvedla:

ad a) na str. 12 žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná odůvodnila, proč byla v tomto konkrétním případě použita metoda SOP CHE 11/96 metodou vhodnou a proč předložené protokoly NSF závěr o porušení Nařízení 1169/2011 nezpochybnily. Žalobkyně sice předložila protokoly Laboratoře NSF Erdmann Analytics GmbH, ale tyto laboratorní rozborů se týkaly jiné šarže výrobku. Žalobkyně sice využila svého práva a v rámci úřední kontroly byl odebrán vzorek výrobku pro doplňující odborný posudek, výsledek laboratorního rozboru duplikátního vzorku však nepředložila. V čl. 11 nařízení (ES) č. 882/2004, o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Nařízení 882/2004“) je stanoveno pořadí použitelnosti laboratorních metod. V první řadě je dána přednost metodám analýzy přijatým v souladu s pravidly EU. Pokud pro daný případ neexistují pravidla EU, využívají se mezinárodně uznaná pravidla či protokoly. Pokud ani tato pravidla neexistují, používají se metody vhodné pro zamýšlený účel. Poslední varianta odpovídá posuzovanému případu, proto bylo třeba volit metody, které jsou akreditovány a jsou nejvhodnější pro zamýšlený účel. Obě metody (QUID i SOP CHE 11/96) jsou řádně akreditovány a mohou být správnými orgány použity. Co se týče otázky vhodnosti pro zamýšlený účel, žalované se i nadále jeví jako vhodnější laboratorní metoda SOP CHE 11/96. Rozdílné výsledky obou metod jsou způsobeny použitím rozdílného principu pro přepočet obsahu korigovaných bílkovin na tukuprosté maso. Laboratoř NSF Erdmann Analytics GmbH použila metodu společnosti německých chemiků (GDCh)- zkráceně metoda QUID, která pro stanovení obsahu masa ve výrobku Dulano Mortadella využívá postup pro stanovení masa z

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

drůbežích stehen. Naopak Laboratoř SVÚ Olomouc použila v rámci metody SOP CHE 11/96 pro stanovení obsahu krůtího masa specifický dusíkový faktor 3,65 odrážející průměrné zastoupení dusíku v krůtím masu, neboť na výrobku bylo deklarováno „krůtí maso 79 %“. Faktor pro přepočítání byl převzat ze zprávy Výboru pro analytické metody Britské Královské chemické společnosti publikované v mezinárodně uznávaném časopisu *The Analyst* (*Analyst*, 2002, 127, 859–869). Metoda QUID byla méně přesná, neboť použila postup pro stanovení masa z drůbežích stehen, ačkoliv v deklaraci na obalu je uvedeno, že se jedná o výrobek z krůtího masa a ne pouze z drůbežích stehen. Skutečnost, že žalobkyně až v průběhu správního řízení tvrdila, že výrobek byl vyroben z krůtích stehen, které vykazují nižší hodnoty bílkovin, nemohla mít vliv na výběr metody, která byla zvolena s ohledem na deklaraci na obale výrobku. Krůtí maso obsahuje jiné množství bílkovin a je z tohoto důvodu spotřebiteli často preferováno. Pro stanovení obsahu masa je proto nutné použít postup specifický pro krůtí maso, což laboratoř SVÚ Olomouc učinila. Žalobkyně nedoložila, že by německé právní předpisy zakotvovaly pro výrobek typu Mortadela z krůtího masa povinné použití metody QUID;

ad b) námitkou vzájemného uznávání ve vztahu k uvádění na trh výrobků Mortadela se žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí zabývala a uvedla důvody, proč není aplikace tohoto principu na místě. Při uplatnění zásady vzájemného uznávání podle §11a odst. 1 zákona o potravinách se postupuje v souladu s nařízením (ES) č. 764/2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 3052/95/ES (dále jen „Nařízení 764/2008“), které stanovuje pro zvážení, zda je na místě aplikovat zásadu vzájemného uznávání, kumulativní podmínky. Jednou z nich je, že se správní rozhodnutí týká výrobku, který nepodléhá harmonizovanému právu EU, což není v tomto správním řízení splněno, neboť povinnost uvádět nezavádějící informace o potravinách při jejich uvádění na trh je stanovena v čl. 7 odst. 1 písm. a) Nařízení 1169/2011, a tudíž se jedná o plně harmonizovaný požadavek. Žalobkyně navíc v průběhu správního řízení nepředložila takový podklad, ze kterého by vyplývalo, že předmětný výrobek byl vyhovující. Předložené protokoly Laboratoře NSF Erdmann Analytics se týkaly jiné šarže výrobku;

ad c) absorpční zásada byla prvostupňovým orgánem aplikována správně. Nejzávažnějším byl shledán správní delikt „Mleté maso“ s prokázanou přítomností *Salmonelly*, přičemž správní orgán I. stupně popsal úvahy, které ho vedly k rozhodnutí označit tento správní delikt za nejzávažnější. Správní orgán I. stupně náležitě posoudil závažnost protiprávního jednání, zabýval se relevantními skutkovými zjištěními, posoudil podstatné okolnosti deliktního jednání a při svém hodnocení vždy uvedl, zda se jedná o skutečnost polehčující či přitěžující a z jakého důvodu. Okolnost, že došlo k souběhu několika správních deliktů, vyhodnotil v souladu s judikaturou v neprospěch žalobkyně. Žalovaná se s námitkami proti pokutě vypořádala pod bodem ad 3. žalobou napadeného rozhodnutí, kde uvedla, že z rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou zřejmé jednotlivé logické kroky, které vedly správní orgán ke stanovení konkrétní výše pokuty. Žalovaná pouze s ohledem na účinnost zákona 250/2016 Sb., provedla podřazení jednotlivých úvah dle kritérií stanovených tímto zákonem. V napadeném rozhodnutí se vypořádala i s námitkou odkazující na zákon o významné tržní síle a tvrzeným vyloučením možnosti uplatnění náhrady škody. Soukromoprávní nastavení vztahů se nikterak nedotýká uložení pokuty ve správním řízení. Odpovědnost žalobkyně je objektivní a zavinění dodavatelů není v tomto ohledu rozhodné. Ve většině správních deliktů, o nichž bylo rozhodováno, se jednalo o zjevné

vady, které mohly být žalobkyní při vynaložení náležité péče odstraněny, a k porušení jeho povinností tak vůbec nemuselo dojít. Naopak v případě skrytých vad bylo hodnoceno ve prospěch žalobkyně, že tuto vadu nemohla odhalit v rámci běžné vnitřní kontroly a také, že nebyla výrobcem potravin, a toto hodnocení bylo promítnuto do výše uložené pokuty. Z žádného právního předpisu, judikatury či právního principu nelze vyvozovat povinnost žalované ukládat pokutu tak, že bude rozdělena na jednotlivé částky vztahujícím se ke každému ze sbíhajících se deliktů nebo, že by měla mít každá přitěžující okolnost své peněžité vyjádření.

D) Replika žalobkyně a duplika žalované

4. Podáním ze dne 13. 9. 2018 žalobkyně v reakci na vyjádření žalované zdůraznila, že odlišná správní praxe ve dvou členských státech EU nemůže být přičítána k její tíži. Na jednotném trhu nemůže obstát závěr, že soulad dvou prakticky totožných šarží téhož výrobku (s prakticky totožnými nebo minimálně odlišnými hodnotami analyt) s právními předpisy je posuzován dvěma různými metodami se dvěma různými výsledky. V odůvodnění rozhodnutí chybí informace o tom, že by žalovaná učinila cokoli k tomu, aby rozpor odstranila. Na rozpor v metodách upozornila žalobkyně již v námitkách proti kontrolním zjištěním. I přesto, že v námitkách nebylo výslovně uvedeno, že Mortadely jsou vyrobeny z krutích stehů, byl rozdíl v použitých metodách znám a měl být odstraněn. Ve vztahu k zásadě vzájemného uznávání žalobkyně zdůraznila, že v Nařízení 764/2008 nejsou žádné kumulativní podmínky, o nichž hovoří žalovaná. Nařízení 764/2008 upravuje postup správních orgánů v případech, kdy se chystají na základě národního technického pravidla omezit volný pohyb zboží. Logicky je pak stanoveno, že se toto Nařízení 764/2008 použije pouze na postup dle takových technických pravidel, která nejsou předmětem harmonizace na úrovni EU. Nařízení 764/2008 by tak bylo aplikovatelné např. v případě, že by český předpis stanovil technický požadavek, co musí obsahovat potravina označená jako mortadela, tj. že potravina označená jako mortadela musí obsahovat alespoň 70 % masa. O tuto situaci ale v posuzovaném případě zjevně nejde. I pokud by soud použitelnost zásady vzájemného uznávání neuznal, musí být výklad Nařízení 1169/2011 jednotný v celé EU. Ve vztahu k odůvodnění uložené pokuty žalobkyně zdůraznila, že žádná její kontrolní opatření nedokážou odhalit všechny případy výskytu nevyhovujících potravin a suplovat tak povinnost dodavatelů dodávat pouze vyhovující potraviny. Odepření možnosti požadovat po dodavatelích náhradu škody za uloženou pokutu vede k absurdní situaci, kdy dodavatelé fakticky nenesou žádnou odpovědnost za soulad dodaných potravin s právními předpisy a nejsou tak motivováni k dodávání vyhovujících potravin. Zájmy spotřebitelů jsou tímto naopak poškozovány. Dodavatel musí nést odpovědnost (alespoň ve formě náhrady škody za pokutu uloženou žalobkyní), neboť dodavatel potraviny vyrábí a nejvýrazněji ovlivňuje její kvalitu. Je proto nezbytné, aby žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvedl konkrétní úvahy ohledně posouzení závažnosti jednotlivých správních deliktů, ze kterých by bylo zřejmé, jak dospěla ke konkrétní částce pokuty a jakou částkou v Kč se na ní podílely jednotlivé správní delikty (tj. nejzávažnější správní delikt a jednotlivě každý sbíhající se správní delikt). Jinak nelze ověřit, zda žalovaná postupuje tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
5. Podáním ze dne 18. 10. 2018 žalovaná zareagovala na repliku žalobkyně. Uvedla, že souladnost použití akreditované metody QUID pro stanovení kvantitativního údaje o složkách použitých k výrobě masných produktů s Nařízením 1169/2011, nerozpорије. Je však nutné určit, zda je tato metoda vhodná právě ve vztahu ke konkrétnímu masnému

výrobku. Výběr metody musí být v souladu s čl. 11 Nařízení 882/2004. Důvody, pro které zvolila německá laboratoř v daném případě metodu QUID, nemůže žalovaná hodnotit, neboť je nezná. Dle přesvědčení žalované však pro posuzovaný masný výrobek byla vhodnější metoda SOP CHE 11/96 používající specifický postup pro výpočet obsahu krůtího masa na rozdíl od metody QUID, která je určena pro drůbeží maso bez rozlišení, zda jde o maso kuřecí, krůtí či jiné. Ve vztahu k zásadě vzájemného uznávání je de žalované třeba poukázat na skutečnost, že ať již je limit pro obsah masa v mortadele stanoven přímo použitelným právem EU nebo si jej stanovil sám výrobce tím, že jej uvede na obalu, je jeho povinností, jakožto i povinností provozovatelů potravinářských podniků, který výrob uvádí na trh, zajistit, aby byl tento limit dodržen. Zásada vzájemného uznávání by se uplatnila, pokud by byl limit stanoven národním právním předpisem a nejednalo se o harmonizovaný požadavek. Žalobkyně je však trestána na základě porušení harmonizovaného požadavku práva EU, formulovaného v čl. 7 odst. 1 písm. a) Nařízení 1169/2011, neboť na obalu bylo uvedeno „79 % krůtí maso“ a zjištěný obsah masa byl nižší. Ve vztahu k přezkoumatelnosti odůvodnění výše uložené pokuty vyjádřila žalovaná nesouhlas s požadavkem vyjádření míry závažnosti přitěžujících okolností (sbíhajících se deliktů) konkrétní částkou. Tento postup by byl v rozporu se zásadou absorpce, jež je uplatňována ve správním trestání ve prospěch obviněného. Soukromoprávní odběratelsko-dodavatelské vztahy není na místě při ukládání sankce zohledňovat.

E) Jednání soudu

6. Při jednání soudu dne 22. 5. 2019 žalobkyně poukázala na skutečnost, že Mortadela byla vyráběna z krůtích stehen, což nebylo žalovaným zohledněno v podobě nezohlednění dusíkatého faktoru při použití metody SOP CHE 11/96. Dále odkázala na článek 18 odst. 4 a přílohu 7 část b/ bod 17. Nařízení 1169/2011, který umožňuje uvádět pouze název skupiny bez nutnosti povinně uvádět konkrétnější údaj. Dále zdůraznila, že žalovaná nevysvětlila rozpor v hodnotách, k nimž bylo při týchž vstupních parametrech jednotlivými metodami určení procentuálního obsahu masa dosaženo. V posuzovaném případě měla být aplikována zásada in dubio pro reo. Uvedla, že dojde-li k zastavení řízení o některém dílčím skutku a v odvolacím řízení je snížena celková výše pokuty, pak se teprve v takovém případě subjekt dozví, jaká výše pokuty na daný skutek dopadala. Je proto zřejmé, že nějaké úvahy o konkrétních částkách, jimiž je subjekt sankcionován za jednotlivé skutky, existují, a proto by měly být součástí odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zavinění jednotlivých dodavatelů ve vztahu ke konkrétní výši pokuty je však pro žalobkyni neseznatelné, a tudíž je její regres a tím i působení na dodavatele vyloučeno. Po dodavatelích pak nelze tyto částky vymáhat ani v civilním řízení.
7. Žalovaná při jednání ve vztahu k Mortadele uvedla, že se nejednalo o případ, kdy by byl do ČR dovezen výrobek uvedený na trh v Německu, který by byl v ČR toliko opatřen přeplepkou o složení výrobku v českém jazyce. Jednalo se o výrobek, který byl uveden na trh již s etiketou v češtině. V Německu se tento výrobek pohybuje se zcela jiným označením, nikoliv jako krůtí Mortadela, nýbrž jako drůbeží Mortadela. Takovému označení pak odpovídá zjištění provedené německou laboratoří. V posuzované věci neexistovala žádná překážka trhu, výrobek je obchodovatelný, avšak nesmí být zavádějícím způsobem označen. Porušení zásady vzájemného uznávání tak není v posuzované věci myslitelné. Tvzení žalobkyně o tom, že výrobek je vyroben z krůtích stehen, žalovaná nedohledala, je však nerozhodné, neboť předmětem posouzení jsou pouze údaje na obale.

Jakékoliv dodatečné vysvětlování a dokládání nemůže mít proto na posouzení vliv. Žalobkyně se mylí, pokud dovozuje, že při vypuštění některého ze skutků v odvolacím řízení je odvolacím orgánem odečtena pouze nějaká předem daná částka. V takovém případě odvolací orgán samostatně posoudí vliv vypuštění takového skutku na celkovou závažnost deliktu a znovu ukládá sankci. K problematice nemožnosti regresního vymáhání pokuty uvedla, že v praxi probíhá v takových případech tzv. došetření a jedná-li se o vadu výrobku, jíž se dopustil výrobce, je pak sankcionován SZPI i tento výrobce. Ten by pak v důsledku uplatnění regresu ze strany prodejce zaplatil pokutu de facto dvakrát.

F) Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Krajský soud předně uvádí, že žalobkyně námitky vůči zjištění skutkového stavu v případě správních deliktů Mortadela, nerespektování zásady vzájemného uznávání, jakož i odůvodnění uložené pokuty namítala již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaná s těmito námitkami v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádala.

Zjištění skutkového stavu u deliktů Mortadela

10. Žalovaná na str. 11 až 12 napadeného rozhodnutí uvedla: „...účastník řízení nepředložil takový podklad, ze kterého by vyplývalo, že předmětný výrobek byl vyhovující. Tento závěr nebyl zpochybněn ani předložením protokolů Laboratoř NSF Erdmann Analytics GmbH č.16E059327C a č.16E059326C, neboť laboratorní rozbor, které jsou zde zaznamenány, se týkaly jiné šarže výrobku. Ačkoliv účastník řízení využil svého práva a v rámci úřední kontroly byl odebrán vzorek výrobku pro doplňující odborný posudek, přesto v rámci odvolání výsledek laboratorního rozboru duplikátního vzorku nepředložil. Co se týče laboratorních rozborů a konkrétně použitých metod, odvolací orgán zdůrazňuje, že při úředních kontrolách musí správní orgán postupovat v souladu s nařízením 882/2004, o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, ve kterém je v článku 11 stanovena přednost metodám analýzy přijatým v souladu s právem EU. Uvedená podmínka byla splněna, neboť obě metody (metoda použitá při laboratorním rozboru v Německu a metoda použitá v SVÚ Olomouc) jsou akreditovány a mohou být správními orgány použity. Rozdílné výsledky jsou způsobeny použitím rozdílného principu pro přepočet obsahu korigovaných bílkovin na tukuprosté maso. Laboratoř NSF Erdmann Analytics GmbH použila metodu společnosti německých chemiků (GDCh)- zkráceně metoda QUID, která pro stanovení obsahu masa ve výrobku Dulano Mortadella využívá postup pro stanovení masa z drůbežích stehen. Naopak Laboratoř SVÚ Olomouc použila v rámci metody SOP CHE 11/96 pro stanovení obsahu krutího masa specifický dusíkový faktor 3,65 odrážející průměrné zastoupení dusíku v krutím mase, neboť na výrobku bylo deklarováno „krutí maso 79 %“. Faktor pro přepočet byl převzat ze zprávy Výboru pro analytické metody Britské Královské chemické společnosti publikované v mezinárodně uznávaném časopisu *The Analyst* (*Analyst*, 2002, 127, 859–869). Odvolací orgán je toho názoru, že i s ohledem na podklady poskytnuté účastníkem řízení je zřejmé, že tzv. metoda QUID (*Anmerkungen zur Verwendung des QUID-Rechners der AG Fleischwaren der Lebensmittelchemischen Gesellschaft der GDCh*), kterou použila Laboratoř NSF Erdmann

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Analytics GmbH, byla méně přesná, neboť použila postup pro stanovení masa z drůbežích stehen, ačkoliv v deklaraci na obalu je uvedeno, že se jedná o výrobek z krůtího masa a ne pouze z drůbežích stehen. Krůtí maso obsahuje jiné množství bílkovin a tak pro stanovení obsahu masa je nutné použít postup specifický pro krůtí maso, což laboratoř SVÚ Olomouc učinila. Pro úplnost odvolací orgán poukazuje na skutečnost, že účastník řízení nedoložil, že by právní předpisy platné v zemi výroby (německé právní předpisy) přímo zakotvovali pro masný výrobek typu Mortadela vyrobený z krůtího masa povinné použití metody QUID jako podmínky pro výrobu dotčené potraviny v Německu nebo její uvádění na trh v Německu, navíc když tato metoda pro určení obsahu krůtího masa ve výrobku používá pouze obecné parametry pro drůbeží maso resp. drůbeží stehna. Odvolací orgán konstatuje, že s ohledem na uvedené považuje v tomto konkrétním případě použitou metodu SOP CHE 11/96 za vhodnou pro zjištění obsahu masa ve výrobku a výsledek laboratorního rozboru, na základě kterého bylo konstatováno porušení nařízení č. 1169/2011 za nezpochybněný.“

11. Z uvedeného vypořádání vyplývá, že žalovaná se žalobkyní předloženými zkušebními protokoly německé laboratoře řádně zabývala. Žalovaná označila obě metody zjišťování obsahu masa v masném výrobku, tj. jak metodu SOP CHE 11/96 užitou Státním veterinárním ústavem, tak metodu QUID užitou německou laboratoří, za akreditované a použitelné ve smyslu Nařízení 882/2004. Není však pravdou, že by žalovaná bez řádného zdůvodnění dala přednost jedné metodě před druhou. Žalovaná v citované pasáži napadeného rozhodnutí odkázala na čl. 11 Nařízení 882/2004 a jím stanovené kritérium vhodnosti užití metody.
12. Podle čl. 11 odst. 1 Nařízení 882/2004 *metody odběru vzorků a analýzy používané v rámci úředních kontrol musí být v souladu s příslušnými pravidly Společenství nebo: a) pokud taková pravidla neexistují, s mezinárodně uznanými pravidly nebo protokoly, např. pravidly nebo protokoly, které přijal Evropský výbor pro normalizaci (CEN) nebo které jsou schváleny ve vnitrostátních právních předpisech; nebo b) pokud taková pravidla nebo protokoly neexistují, s jinými metodami vhodnými pro zamýšlený účel nebo vyvinutými v souladu s vědeckými protokoly.*
13. Žalovaná přitom zcela srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnila, proč právě metoda SOP CHE 11/96 kritérium vhodnosti s ohledem na parametry testovaného výrobku naplňuje lépe než metoda QUID. Argumenty žalované nepovažuje soud za formalistické, nýbrž zcela logické a odpovídající aplikované právní normě. Za rozhodující označila žalovaná skutečnost, že na obale posuzovaného výrobku bylo v údajích o složení uvedeno, že jeho součástí je 79 % krůtího masa, proto označila za vhodnější z obou uvedených metod tu, která pracuje se specifiky krůtího masa, tj. dle vysvětlení žalované používá *specifický dusíkový faktor odrážející průměrné zastoupení dusíku v krůtím mase*, před metodou zaměřenou na zjištění obsahu drůbežího masa bez ohledu na to, z jaké drůbeže maso pochází. Této úvaze nelze ničeho vytknout.
14. Tvrzení žalobkyně, že předmětné výrobky byly vyrobeny z krůtích stehen, což odůvodňuje vhodnost metody QUID, která stanovuje procentní podíl masa z drůbežích stehen ve výrobku, sice žalobkyně v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedla, avšak krajský soud se ztotožňuje s žalovanou, že tato skutečnost by ani v případě jejího prokázání (k němuž nedošlo) nemohla být relevantní, jelikož tato informace nebyla uvedena na obale posuzovaného výrobku. Stejně tak je nepřipadná argumentace čl. 18 odst. 4 a bodem 17 Přílohy VII, části B Nařízení 1169/2011. Krajský soud souhlasí s žalobkyní, že v souladu s uvedeným ustanovením mohl na obale předmětného masného výrobku

figurovat toliko údaj o příslušné skupině živočichů, z jejichž masa byl vyroben, tj. např. údaj o procentním zastoupení drůbežího masa. To se však v posuzované věci nestalo, neboť na obalech posuzovaných Mortadel byl uveden údaj o obsahu krůtího masa, nikoli obecně masa drůbežího.

15. Žalobní bod a) vytýkající žalované nedostatečné zjištění skutkového stavu, svévolné a nelogické odmítnutí žalobkyní předložených důkazů a nedostatek důvodů je proto obsahem napadeného rozhodnutí zcela vyvrácen.

Princip vzájemného uznávání

16. K námitce porušení principu vzájemného uznávání se žalovaná rovněž na str. 11 napadeného rozhodnutí vyjádřila, a to takto: „... při uplatnění zásady vzájemného uznávání podle §11a odst. 1 zákona č. 110/1997 Sb., se postupuje v souladu s nařízením č. 764/2008 o vzájemném uznávání. Toto nařízení stanovuje pro zvážení, zda je na místě aplikovat zásadu vzájemného uznávání, kumulativní podmínky. Jednou z těchto podmínek je, zda se správní rozhodnutí týká výrobku, který nepodléhá harmonizovanému právu EU. Uvedená podmínka není v tomto správním řízení splněna, neboť povinnost uvádět nezavádějící informace o potravinách při jejich uvádění na trh je stanovena nařízením EU č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům a o změně nařízení 12/21 Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, a tudíž se jedná o plně harmonizovaný požadavek.“
17. I s tímto zdůvodněním se krajský soud ztotožňuje.
18. V posuzované věci však považuje krajský soud za zásadní tu skutečnost, že z protokolů německé laboratoře, které žalobkyně doložila, a které jsou součástí správního spisu, vyplývá, že touto laboratoří posuzované výrobky byly na trh uváděny pod označením „Geflügel“ Mortadella, tj. „drůbeží“ Mortadella. Takovému označení pak zcela při určení procentního obsahu masa koresponduje metoda zaměřená na určení obsahu drůbežího masa. Pokud však žalobkyně uvedla na trh výrobek pod označením „Krůtí“ mortadella a na obale mezi údaji o složení deklarovala 79 % krůtího masa, nelze tyto dva posuzované výrobky při hodnocení jejich souladu s požadavky Nařízení 1169/2011 vůbec srovnávat. Zásada vzájemného uznávání proto nemá v posuzované věci vůbec místo.

Odůvodnění výše pokuty

19. Odůvodnění způsobu použití absorpční metody při ukládání pokuty, odůvodnění závažnosti předmětných deliktů spáchaných v souběhu, jakož i odůvodnění výše uložené pokuty se podrobně věnoval správní orgán I. stupně na str. 29 až 38 rozhodnutí. Správní orgán I. stupně nejprve obsáhle zdůvodnil použitou právní úpravu z hlediska její časové působnosti, dále objasnil aplikaci absorpční zásady v daném případě, zdůvodnil, který ze sbíhajících se deliktů je nejpřísněji trestný, tj. nejzávažnější, posoudil závažnost tohoto deliktu z pohledu zákonných kritérií, tj. způsobu spáchání, následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán, následně správní orgán uvedl, že k tíži žalobkyně přičetl skutečnost, že spáchala dalších 13 správních deliktů, a následně každý tento jednotlivě podrobně hodnotil opět z hlediska způsobu jeho spáchání, následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Vždy přitom uvedl, jak tu kterou okolnost hodnotil, tj. zda ve prospěch či k tíži žalobkyně. Poté zhodnotil celkovou závažnost spáchaných deliktů v souhrnu jako střední,

a následně stanovil výši pokuty v rozsahu 1,86 % horní hranice zákonné sazby, která činí 50 mil. Kč. Správní orgán zdůvodnil rovněž nemožnost upuštění od potrestání s ohledem na zjištěnou závažnost.

20. Žalovaná ve vztahu k pokutě změnila výrok I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že v něm uvedený odkaz na použití absorpční zásady dle § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., nahradila odkazem na § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., kde je absorpční zásada aktuálně upravena. V odůvodnění uvedla, že úprava určení druhu a výměry trestu podle § 37 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., je pro účastníka řízení výhodnější než úprava ukládání sankce ve smyslu § 17i odst. 2 zákona č. 110/1997 Sb., neboť je podrobnější, proto přezkoumala úvahu správního orgánu I. stupně a vzhledem k použití nové právní úpravy podřadila provedené úvahy pod § 37 a násl. zákona č. 250/2016 Sb. Dále na str. 15 až 18 žalovaná sama opětovně zhodnotila závažnost předmětných správních deliktů, přehledně poukázala na přitěžující a polehčující okolnosti a podrobila je hodnocení z pohledu nové právní úpravy.
21. Krajský soud konstatuje, že hodnotícím úvahám správních orgánů obou stupňů nemá co vytknout. Svou podrobností a precizností vysoce překračují standard hodnotících úvah správních orgánů uvedených v rozhodnutích ve věcech správního trestání, s nimiž se krajský soud ve své rozhodovací činnosti setkává. Veškeré úvahy správních orgánů jsou přezkoumatelné. Krajský soud proto na obě rozhodnutí v tomto směru plně odkazuje, neboť nepovažuje za smysluplné citování těchto obsáhlých pasáží.
22. V žalobě, jakož i v dalších podáních a přednesech žalobkyně přesto vytykala žalované nepřezkoumatelnost úvah o pokutě. Žalobkyně v žalobě citovala obecné závěry z některých rozsudků Nejvyššího správního soudu, jakožto požadavky na kvalitu odůvodnění rozhodnutí o uložení správní sankce. Následně však neuvedla, kterým požadavkům z citovaných rozsudků rozhodnutí žalované neodpovídá. Krajský soud proto v reakci na uvedené citace uvádí, že rozhodnutí žalované včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedené judikатурní nároky bezesbýtku splňují. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů v posuzované věci odkazují při zdůvodnění úhrnné sankce, že vychází z absorpční zásady, analyzují, které ustanovení o sankci „pohlcuje“ ustanovení o sankcích mírnějších a proč, hodnotí individuální povahu předmětného protiprávního jednání a zvažované okolnosti rozlišuje na polehčující a přitěžující. Správní orgány se nedopustily pochybení, které by spočívalo v pouhém konstatování, že k nějaké okolnosti přihlédly, aniž by vyhodnotily, zda k ní přihlédly ve prospěch či v neprospěch žalobkyně, o kterém se zmiňuje žalobkyní citovaný rozsudek v odst. 57 žaloby. Je zcela zřejmé, za který z deliktů byla sankce primárně uložena a jakým způsobem přihlédly k tomu, že byly spáchány i delikty zbývající, tudíž je nepřipadný i odkaz v odst. 58 žaloby.
23. Vytyká-li žalobkyně v žalobě zejména nemožnost rozlišení, jaké konkrétní částky z celkově uložené pokuty 930 000 Kč odpovídají nejzávažnějšímu deliktu a jaké jednotlivým dalším deliktům, které byly vyhodnoceny jako přitěžující okolnosti, pak i k této námitce se žalovaná vyjádřila, a to na str. 18 až 20 napadeného rozhodnutí.
24. Ani těmto úvahám nelze ničeho vytknout. Žalovaná správně vysvětlila podstatu absorpční zásady a aplikovala ji způsobem, který odpovídá běžné správní praxi. Žalobkyní vznesený požadavek na „rozpoložkování“ uložené pokuty na jednotlivé částky se předmětné absorpční zásadě zcela příčí. Ohodnocení jednotlivých přitěžujících okolností konkrétními částkami nelze po správních orgánech vyžadovat, neboť podstata úvahy o celkové

závažnosti protiprávního jednání nespočívá v matematickém součtu jednotlivých částek. Požadavek žalobkyně nemá oporu v právních předpisech ani v judikatuře. Žalovaná při jednání rovněž přesvědčivě zdůvodnila, jakými úvahami je vedena v případě změny výše ukládané sankce dojde-li k zproštění či zastavení ohledně některých dílčích skutků. Ani v takovém případě totiž neprovede odvolací správní orgán odpočet částky, kterou předem za daný delikt plní při ukládání sankce roli přitěžující okolnosti stanovil správní orgán I. stupně, nýbrž znovu posoudí celkovou závažnost posuzovaného protiprávního jednání.

25. Krajský soud se rovněž ztotožňuje se závěrem žalované, že při ukládání sankce správním orgánem v oblasti veřejného práva je tento orgán veden hledisky, které mu příslušné veřejnoprávní normy ukládají zohlednit. Možnost soukromoprávního uplatnění regresních nároků sankcionovaného subjektu však mezi tato hlediska nepatří. Shledá-li správní orgán kontrolovaný subjekt vinným spácháním správního deliktu, ukládá mu za něj sankci, která musí plnit funkci preventivní i represivní, přičemž přihlíží také k poměrům sankcionovaného subjektu. Je proto vyloučeno, aby sankcionující správní orgán uvažoval o ukládané sankci jako o účetní položce sankcionovaného subjektu, určené k přeúčtování, resp. vymáhání po subjektu jiném. Žalovaná proto nepochybila, pokud postupovala v souladu s relevantními veřejnoprávními normami.

F) Závěr a náklady řízení

26. Jelikož soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšné žalované dle obsahu spisu v řízení žádné náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. května 2019

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu